

325

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 lutego 1954 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o sposobie zagospodarowania nadwyżek niektórych materiałów.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydawania przepisów o sposobie zagospodarowania nadwyżek materiałowych skórzanych artykułów technicznych, odcinków

i odpadów pasów transmisyjnych oraz porcelany technicznej i elektrotechnicznej.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, będą wydawane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *Fr. Waniolka*

326

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracownicznej.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracownicznej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 429 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracownicznej (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Wydatki przewidziane w § 2 odnoszące się do projektów, mających zastosowanie w jednostkach budżetowych, pokrywane są z budżetu, przy zachowaniu obowiązujących przepisów w zakresie klasyfikacji budżetowej.”

2) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Nakłady inwestycyjne związane z zastosowaniem projektów dokonywane są na zasadach i w trybie ustalonych w przepisach dotyczących planowania i fi-

finansowania inwestycji pozalimitowych oraz inwestycji nie scentralizowanych i scentralizowanych limitowych.

2. W jednostkach na rozrachunku gospodarczym, w razie braku środków na inwestycje pozalimitowe i równoczesnego braku odpowiednich limitów na inwestycje limitowe, konieczne nakłady mogą być finansowane częściowo ze środków obrotowych.

3. W przypadku wymienionym w ust. 2 jednostka finansująca ma obowiązek refundowania środków obrotowych w terminie 3-miesięcznym od daty ich wydatkowania. Inwestor centralny powinien zapewnić w tym terminie jednostce finansującej odpowiedni limit dla zrefundowania środków obrotowych przez tę jednostkę. Nakłady finansowane ze środków obrotowych w IV kwartale danego roku powinny być zrefundowane najpóźniej do dnia 31 grudnia.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

327

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1954 r.

w sprawie utworzenia funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty jednostek nadzoru inwestycyjnego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i ustalony zakres działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 183 i z 1951 r. Nr 25, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki nadzoru inwestycyjnego są obowiązane utworzyć fundusz amortyzacyjny na kapitalne remonty na oddzielnym rachunku bankowym. Kapitalnych remontów na zasadach ustalonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 marca 1951 r. w sprawie zasad finansowania i bankowej kontroli kapitalnych remontów przed-